

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/69/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120437639
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Šabla
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6120437639.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Šablu a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Dušana Ďuriana ako členov senátu, v spore žalobcu: P. X., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. XXX/XX, Z., právne zastúpený JUDr. Pavlom Novotným, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom A. Sládkoviča 1801/4, Dolný Kubín, proti žalovanému: G. I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom O. XXXX/XX, E. F., právne zastúpený JUDr. Andrejom Bartakovičom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Veterná 1736/79, Rimavská Sobota, v konaní o zaplatenie 21 000,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 10C/5/2021 - 97 zo dňa 15. júna 2021 ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vyhovel žalobe v celom rozsahu, keď uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu pôžičky vo výške 21 000,- Eur, úrok z omeškania 5% ročne z tejto sumy od 27. 10. 2020 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok) a povinnosť zaplatiť žalobcovi plnú náhradu trov konania, výška ktorých bude vyčíslená samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (II. výrok).

2. Z nesporných skutkových tvrdení strán sporu a na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil nasledovný skutkový stav:

3. Za nespornú považoval súd prvej inštancie skutočnosť, že žalobca žalovanému postupne v dňoch 17. 03. 2020 a 30. 06. 2020 poskytol celkovo sumu 21 000,- eur. Súd prvej inštancie ustálil poskytnutie tejto sumy titulom pôžičky s poukazom na § 657 Občianskeho zákonníka v platnom znení (ďalej aj „O. z.“). Nakoľko lehota splatnosti pohľadávky nebola stranami sporu dojednaná, žalobca v zmysle § 563 O. z. vyzval žalovaného na vrátenie pôžičky listom zo dňa 21. 10. 2020 doručeným žalovanému dňa 23. 10. 2020.

4. Súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 580 O. z. neuznal započítanie tvrdenej pohľadávky žalovaného voči žalobcovi vo výške 21 002,40 Eur titulom bezdôvodného obohatenia proti žalobou uplatňovanej pohľadávke žalobcu voči žalovanému titulom zmluvy o pôžičke jednostranným započítacím prejavom žalovaného zo dňa 28. 10. 2020 doručeným žalobcovi dňa 02. 11. 2020. Pohľadávka z bezdôvodného obohatenia mala podľa tvrdení žalovaného vzniknúť tým, že spoločnosť Y. & P. s.r.o., so sídlom O. XXXX/XX, E. F., C.: XX XXX XXX (ďalej aj „spoločnosť Y. & P. s.r.o.“) žalobcovi dňa XX.

08. 2020 dodala 19 200 ks respirátorov KN-95 za tým účelom, aby sa ich žalobca pokúsil predat'. Cenu jedného kusa respirátora vyčíslila v dodacom liste sumou 3,60 Eur s DPH. S odstupom času ho viackrát vyzvala na ich vrátenie, nakoľko ich však žalobca nevrátil, mal ich u seba bez právneho dôvodu, čím sa na jej úkor obohacoval. Následne spoločnosť Y. & P. s.r.o. postúpila dňa 23. 10. 2020 časť pohľadávky z bezdôvodného obohatenia vo výške 21 002,40 Eur na žalovaného. Postupca oznámil postúpenie pohľadávky žalobcovi listom zo dňa 23. 10. 2020, doručeným žalobcovi dňa 02. 11. 2020. Žalobca existenciu vzájomnej pohľadávky žalovaného z bezdôvodného obohatenia v konaní popieral.

5. Podľa názoru súdu prvej inštancie účinky započítania tvrdenej pohľadávky žalovaného z bezdôvodného obohatenia proti pohľadávke žalobcu z titulu zmluvy o pôžičke nenastali, nakoľko žalovaný nepreukázal existenciu pohľadávky z titulu bezdôvodného obohatenia. Súd prvej inštancie neunesenie dôkazného bremena ohľadne existencie pohľadávky vyvodil predovšetkým z toho, že žalovaný nepreukázal existenciu dohody medzi žalobcom a spoločnosťou Y. & P. s.r.o., z ktorej by malo jednoznačne vyplývať, dokedy mal žalobca tieto respirátory odpredať, keď tvrdil, že má tovar v držbe bez akéhokoľvek právneho titulu, nepreukázal odkedy mal mať tento tovar žalobca v držbe bez právneho titulu. Zároveň sú podľa súdu prvej inštancie tvrdenia žalovaného vnútorne rozporné, keď na jednej strane tvrdí, že na neho bola postúpená táto pohľadávka dňa 23. 10. 2020 (oznámenie o postúpení pohľadávky na č. I. 68 spisu) a súčasne žalovaný predložil mailovú komunikáciu právnych zástupcov strán sporu z apríla 2021, z ktorej vyplýva, že došlo medzi nimi k dohode o vrátení respirátorov spoločnosti Y. & P. s.r.o. Skutočnosť, že respirátory boli napokon vrátené, nebola v priebehu konania rozporovaná. Žalobca predložil v konaní tiež výzvy na prevzatie tovaru spoločnosti zo dňa 20.11.2020 a 18.12.2020 spolu s doručenkami, z ktorých vyplýva, že žalobca žiadal spoločnosť, aby si tovar vyzdvihla, alebo o oznámenie, či má žalobca zabezpečiť prepravu tovaru do spoločnosti. Na základe uvedeného súd prvej inštancie uzavrel, že nemôžu v čase rozhodovania súdu popri sebe obstáť jednak tvrdenie o nároku žalovaného titulom bezdôvodného obohatenia pre nevrátenie tovaru v hodnote 21 002,40 Eur a súčasne skutočnosť, že tovar bol vrátený spoločnosti Y. & P. s.r.o., čím sa žalobca na úkor spoločnosti neobohatil.

6. Ohľadne priznaného úroku z omeškania súd prvej inštancie uviedol, že otázka nadobudnutia splatnosti žalovanej sumy podľa § 563 O. z. nebola zo strany žalovaného popretá, preto ju súd prvej inštancie považoval za nespornú.

7. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 Civilného sporového poriadku v platnom znení (ďalej len „C. s. p."), nakoľko žalobca mal vo veci plný úspech.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Rozhodnutie súdu prvej inštancie označil za nesprávne z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. a), b), f) a h) C. s. p., t. j. z dôvodov, že neboli splnené procesné podmienky; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

9. Žalovaný v odvolaní uviedol, že pre spravodlivé a zákonné rozhodnutie o existencii pohľadávky spoločnosti Y. & P. s.r.o. titulom bezdôvodného obohatenia voči žalobcovi a po postúpení pohľadávky o existencii tejto pohľadávky žalovaného voči žalobcovi je dôležitý právny stav v čase postúpenia pohľadávky, t.j. dňa 23.10.2020 a nie právny stav dňa 28.04.2021 (vrátenie tovaru) skoro 6 mesiacov po postúpení pohľadávky, ako vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia súdu. V čase postúpenia pohľadávky mala spoločnosť Y. & P. s.r.o. voči žalobcovi pohľadávku vo výške 69 120,- Eur s DPH a to titulom bezdôvodného obohatenia a preto mala právo s predmetnou pohľadávkou nakladať, teda bola oprávnená postúpiť časť svojej pohľadávky vo výške 21 002,40 Eur s DPH na žalovaného. V čase postúpenia pohľadávky totiž stále trval právny stav, a to - bezdôvodné obohatenie žalobcu na úkor spoločnosti Y. & P. s.r.o. Po postúpení časti pohľadávky vo výške 21 002,40 Eur s DPH na žalovaného ju tento započítal voči pohľadávke žalobcu, čím došlo k vzájomnému zániku predmetných pohľadávok žalobcu ako aj žalovaného. Všetky tieto tvrdenia žalovaného vyplývajú z vykonaného dokazovania, preto mu nie je z odôvodnenia rozsudku zrejmé, akým spôsobom dospel súd prvej inštancie k inému záveru o neexistencii pohľadávky z titulu bezdôvodného obohatenia, pretože v časti odôvodnenia rozsudku sa týmto najdôležitejším skutočnostiam nevenoval a ak áno, tak sú podľa

názoru žalovaného zmätočné, nezrozumiteľné a teda aj nepreskúmateľné. Žalovaný dodal, že v zmysle judikatúry pohľadávky vyplývajúce z bezdôvodného obohatenia možno platne v zmysle ustanovení § 524 a nasl. O. z. postúpiť (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. apríla 2001, sp.zn. 1 Cdo 73/2000, podľa ktorého: „Aj pohľadávky vyplývajúce z bezdôvodného obohatenia možno platne v zmysle ustanovení § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka postúpiť. Od oznámenia, resp. preukázania dlžníkovi, že jeho veriteľ postúpil pohľadávku, môže sa dlžník zbaviť záväzku jeho splnením, iba ak plnil postupníkovi, okrem prípadov uvedených v ustanovení § 530 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka, t.j. keď postupník dá postupcovi k vymáhaniu pohľadávky súhlas v prípade, že ju sám nevy máha.“

10. Žalovaný napokon vyslovil hypotézu, že ak žalobca predal tovar (respirátory 19 200 ks) v auguste 2020 za cca 65 000,- Eur a v apríli 2021 ich pred vrátením nakúpil za cca 0,30 EUR/ks, t.j. dokopy 5 760,- Eur, tak sa obohatil na úkor spoločnosti o 60 000,- Eur a ešte k tomu dostane 21 000,- Eur, t.j. žalobca, tým že bezdôvodne a protiprávne nevrátil tovar spoločnosti Y. & P. s.r.o. môže čisto hypoteticky získať takýmto spôsobom cca 80 000,- Eur, a to na úkor spoločnosti Y. & P. s.r.o. a žalovaného.

11. Porušenie práva na spravodlivý proces súdom prvej inštancie videl žalovaný v prvom rade v ním tvrdenom nedodržaní postupu uvedeného v § 167 ods. 4 C. s. p., konkrétne v neumožnení žalovanému vyjadriť sa k vyjadreniu žalobcu v primeranej lehote (obvykle 10 až 15 dní) od doručenia vyjadrenia žalobcu žalovanému. Súd prvej inštancie namiesto toho rovno nariadil vo veci pojednávanie, ktoré sa konalo 8 dní od doručenia vyjadrenia žalobcu, čím znemožnil žalovanému realizáciu jemu patriacich procesným práv - použitie prostriedkov procesnej obrany proti žalobcovým prostriedkom procesného útoku.

12. V druhom rade považoval žalovaný odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie za nespĺňajúce zákonné parametre podľa § 220 ods. 2 C. s. p. Odôvodnenie rozsudku pôsobí nesúrodne, s nelogickými závermi nereflektujúcimi na procesnú obranu žalovaného, ním predložené dôkazy, z odôvodnenia nie je zrejmé, akými právnymi úvahami sa súd prvej inštancie zaoberal a na základe čoho dospel k záveru o neexistencii pohľadávky žalovaného.

13. Napokon žalovaný uviedol, že ústne odôvodnenie rozsudku po jeho vyhlásení na pojednávaní nie je totožné s jeho písomným odôvodnením.

14. Žalovaný preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobu zamietol, resp. aby ho zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

15. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správny. Zhodne so súdom prvej inštancie ma za to, že žalovaný nepreukázal existenciu pohľadávky z bezdôvodného obohatenia voči žalobcovi, preto ju nemohol započítať voči pohľadávke žalobcu z titulu pôžičky. Uviedol, že ani nie je zrejmé, na základe čoho sa mal žalobca na úkor spoločnosti Y. & P. s.r.o. bezdôvodne obohatiť. Sám žalovaný v konaní (po)tvrdil, že táto spoločnosť bola po celý čas (tj. odo dňa odovzdania/prevzatia respirátorov dňa 25.08.2020 do ich vrátenia dňa 30.04.2021) vlastníkom predmetných respirátorov a tieto jej boli vrátené v rovnakom počte a v rovnakom stave, ako boli prevzaté. Žalobca z nich teda nepredal ani časť (navyše ich ani nemohol na svoj účet predať, keďže nebol ich vlastníkom) a pokiaľ ide o ich cenu, resp. cenu jedného respirátora, tá zostala v konaní sporná, nakoľko žalobca rozporoval ich hodnotu vo výške 3,60 Eur. Nie je teda daný žiaden z dôvodov bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a 454 O.z.

16. Navyše podľa žalobcu by argumentácia žalovaného viedla k absurdnej situácii, kedy bol síce spoločnosti Y. & P. s.r.o. na jednej strane vrátený celý jej tovar a navyše by jej mala ešte vzniknúť pohľadávka voči žalobcovi v hodnote tohto tovaru (keď podľa žalovaného sa malo jednať o sumu 69 120,- Eur). Práve takáto právna konštrukcia by pritom viedla k bezdôvodnému obohateniu, avšak nie na strane žalobcu, ale spoločnosti Y. & P. s.r.o. na jeho úkor, keďže by sa jej malo dostať duplicitného plnenia.

17. Žalobca ďalej opätovne uvádzal jeho snahu vrátiť spoločnosti tovar s poukazom na výzvy zo dňa 20.11.2020 a 18.12.2020.

18. Žalobca nesúhlasil ani s tým, že súd prvej inštancie porušil postup podľa § 167 ods. 4 C. s. p. Uviedol, že na základe návrhu na vydanie platobného rozkazu bol vydaný upomínacím súdom platobný rozkaz, voči ktorému podal žalovaný odpor, ktorý je svojím obsahom vyjadrením k žalobe. Na toto podanie reagoval žalobca svojím vyjadrením z 19.04.2021, ktoré je fakticky možné označiť za repliku. Táto replika bola doručená žalovanému dňa 06.05.2021 spolu s poučením okresného súdu podľa § 167 ods. 4 C. s. p. Na toto vyjadrenie žalobcu potom reagoval žalovaný svojím vyjadrením (svojou duplikou) z 19.05.2021, ktoré bolo žalobcovi doručené aj s predvolaním na deň 15.06.2021. Z uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že pojednávanie bolo súdom prvej inštancie nariadené ešte pred podaním žalobcu zo dňa 04.06.2021 a nie až po tomto podaní, ako uvádzal žalovaný vo svojom odvolaní. Žalobca zdôraznil, že svoje vyjadrenie zaslal na súd s dostatočným predstihom, keďže žalovaný mal 8 dní na reakciu na toto jeho vyjadrenie (čiže dlhšiu lehotu, ako je lehota na prípravu na pojednávanie podľa § 178 ods. 2 C. s. p.). Žalobca mal preto za to, že k nedošlo k odňatiu možnosti žalovaného uplatniť prostriedky procesnej obrany.

19. Žalobca napokon nesúhlasil ani s odvolacími námietkami žalovaného o nedostatočnom a zmätočnom odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie a o odlišnom ústnom odôvodnení oproti písomnému odôvodneniu rozsudku. Bol názoru, že súd prvej inštancie jednoznačne a zrozumiteľne vysvetlil záver o neexistencii pohľadávky žalovaného voči žalobcovi a náležite sa vysporiadal aj s predloženými dôkazmi a taktiež súd prvej inštancie po vyhlásení svojho rozhodnutia uviedol hlavné dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel a tieto plne korešpondujú s písomným odôvodnením rozsudku.

20. Žalovaný v odvolacej replike trval na svojej argumentácii uvedenej v odvolaní. Nad jej rámec uviedol, že žalobca vo vyjadrení k odvolaniu nenamietal skutkové okolnosti uvádzané žalovaným, len ich právne posúdenie. Nesúhlasil s argumentáciou žalobcu, že k bezdôvodnému obohateniu nemohlo dôjsť, pretože tovar bol majetkom spoločnosti Y. & P. s.r.o. od jeho odovzdania žalobcovi až do jeho vrátenia uvedenej spoločnosti. Žalobca totiž nepomenoval stav, kedy s tovarom reálne nediponovala, nakoľko bol v reálnej moci žalobcu a tento so spoločnosťou vôbec nekomunikoval, táto preto netušila, či tovar ešte vôbec existuje. V momente postúpenia pohľadávky z bezdôvodného obohatenia teda spoločnosť Y. & P. s.r.o. nemala žiadnu informáciu o stave svojho tovaru. Žalovaný opätovne vyslovil dohad ohľadne dôvodov, pre ktoré žalobca nevrátil tovar hneď po výzvach spoločnosti, ale až v apríli 2021, a to že v čase výziev spoločnosti tovarom reálne nedisponoval a prostredníctvom svojho právneho zástupcu začal so spoločnosťou komunikovať nie s cieľom tovar okamžite vrátiť, ale oddialiť jeho vrátenie. Trval na tom, že pre právne posúdenie zániku vzájomných pohľadávok je rozhodujúci stav v čase postúpenia pohľadávky z bezdôvodného obohatenia, nie stav v čase vrátenia tovaru takmer 6 mesiacov po postúpení pohľadávky.

21. Žalovaný trval aj na porušení jeho práva na spravodlivý proces spočívajúceho okrem iného v rovnosti zbraní, a to napriek argumentácii žalobcu vo vyjadrení k odvolaniu. Argumentoval pandemickou situáciou vyvolanou ochorením COVID-19, ktorá spôsobila zložitosť zosúladenia akéhokoľvek stretnutia. Preto podľa žalovaného je aj strata hodiny veľa, nie to ubratie dvoch až siedmich dní na podanie vyjadrenia a prípravu na pojednávanie. Pojednávanie mohlo byť vytýčené aj o sedem dní neskôr, čím by bol žalovanému vytvorený priestor na písomné vyjadrenie, aj na riadnu prípravu na pojednávanie. Poukázal na to, že písomné vyjadrenie je pripravované v pokoji, kým pojednávanie prináša stres a potrebu reagovať na nové skutočnosti, čím sa mnohé dôležité myšlienky a skutočnosti strácajú. Práve v tom videl žalovaný jeho znevýhodnenie oproti žalobcovi.

22. Ohľadne nezhody ústneho a písomného odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie žalovaný poukázal na vypočutie zvukového záznamu z pojednávania, na ktorom bol vyhlásený rozsudok.

23. Žalobca v odvolacej duplike poukázal na to, že vo vyjadrení namietal aj skutkové okolnosti uvádzané žalovaným v odvolaní, a to konkrétne cenu za 1 ks respirátora a že nereagoval na výzvy spoločnosti Y. & P. s.r.o. na vrátenie tovaru. Podľa žalobcu teda nie je pravdou, že by so spoločnosťou nekomunikoval, naopak, ak by spoločnosť reagovala na jeho výzvu na vrátenie tovaru z 20.11.2020 a mala skutočne záujem vec riešiť, mohol sa tovar vrátiť už v novembri 2020, k čomu však bola potrebná jej súčinnosť. Trval na tom, že uvedená spoločnosť nemala voči nemu pohľadávku vo výške 69 120,- Eur titulom bezdôvodného obohatenia, a preto nemohla ani jej časť postúpiť na žalovaného a nemohli nastať ani účinky započítania tvrdenej pohľadávky voči pohľadávke žalobcu zo zmluvy o pôžičke.

24. Krajský súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalovaného podľa § 34 C. s. p. preskúmal vec v rozsahu odvolania podľa § 379 C. s. p., z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C. s. p., a mimo nich podľa § 380 ods. 2 C. s. p. v rozsahu väd týkajúcich sa procesných podmienok, ktoré vady nezistil, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. z dôvodu, že pre rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a prejednanie veci na odvolacom pojednávaní nevyžadoval dôležitý verejný záujem. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k názoru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, I. výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie vo veci samej a od neho závislý II. výrok o nároku na náhradu trov konania sú vecne správne a je potrebné ich podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdiť. Odvolací súd na zdôraznenie vecnej správnosti týchto výrokov napadnutého rozsudku, reagujúc na odvolacie dôvody žalovaného udáva, že procesným postupom súdu prvej inštancie v konaní pred ním nedošlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces, súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a k správne právnemu záveru o neplatnosti započítacieho prejavu žalovaného.

25. V prvom rade odvolací súd uvádza, že žalovaný v odvolaní nešpecifikoval konkrétnymi okolnosťami, ktoré procesné podmienky neboli splnené na vydanie rozsudku. Procesné podmienky, za ktorých môže súd konať a rozhodnúť o žalobe nie sú totožné so zákonnými podmienkami potrebnými pre kladné rozhodnutie o žalobe, t.j. vyhovieť žalobe. Inak povedané, procesné podmienky konania musia byť dané, aby súd mohol vôbec o žalobe konať a rozhodnúť, či už negatívne (zamietnuť žalobu) alebo pozitívne (vyhovieť žalobe), t.j. sa ňou vôbec zaoberať po vecnej stránke. Patria medzi ne napr. právomoc, príslušnosť súdu, prekážka iné skôr začatého konania o tom istom merite veci, prekážka rozsúdenej veci a pod. Preto má odvolací súd za to, že odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. a) C. s. p. v skutočnosti v odvolaní nie je daný. Rovnaký názor zastávajú aj autori Veľkého komentára k Civilnému sporovému poriadku: „Odvolanie musí byť niektorou (prípadne viacerými) z uvedených väd odôvodnené (§ 363), čo znamená, že nestačí formálne citovať v zákone uvedený dôvod, ale je potrebné ho identifikovať, t.j. v akom konkrétnom pochybení (vade, skutočnosti) odvolateľ vidí naplnenie odvolacieho dôvodu.“ (Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, strana 1237).

26. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) C. s. p. odvolací súd uvádza:

27. Podstata kontradiktórnosti sporového konania spočíva v tom, že každá zo strán má právo vyjadriť sa k výsledkom procesnej aktivity protistrany. Strany sporu musia dostať reálnu možnosť zoznámiť sa so skutočnosťami, právnou argumentáciou a dôkazmi uvádzanými protistranou a vyjadriť sa k nim. To je účelom sledovaným aj zákonným ust. § 167 C. s. p. upravujúcim postup pri doručovaní podaní strany sporu protistrane. Toto ustanovenie je formulované tak, aby vytvorilo dostatočný priestor na uplatnenie prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany uvedených v § 149 C. s. p.

28. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 30.11.2020 bol na upomínací súd - Okresný súd Banská Bystrica podaný návrh žalobcu na vydanie platobného rozkazu, ktorý je obsahom aj žalobou. Upomínací súd po jej doručení a oprave ohľadne sadzby úroku z omeškania žalobcom vydal vo veci platobný rozkaz sp. zn. 24Up/2131/2020 zo dňa 11.01.2021, ktorý spolu s opravenou žalobou a jej prílohami doručil v zmysle § 9 ods. 1 a 3 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínanom konaní a o doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej aj „zákon o UK“) žalovanému dňa 14.01.2021 (viď doručka na č. I. 38 spisu). Proti predmetnému platobnému rozkazu podal žalovaný včas odpor s vecným odôvodnením, ktorý spolu s výzvou na vyjadrenie k nemu v zmysle § 14 ods. 1 zákona o UK upomínací súd doručil právne zástupcovi žalobcu dňa 06.04.2021 (viď doručka na č. I. 44 spisu). Žalobca sa v zákonnej lehote vyjadril k odporu žalovaného a navrhol pokračovanie v konaní. Upomínací súd preto v zmysle § 14 ods. 3 zákona o UK postúpil vec Okresnému súdu Rimavská Sobota (súdu prvej inštancie) a upovedomil o tom strany sporu. Po postúpení veci dňa 21.04.2021 súd prvej inštancie doručil vyjadrenie žalobcu k odporu (tzv. repliku) spolu s výzvou na vyjadrenie k nemu, v ktorej poučil žalovaného o sudcovskej koncentrácii konania žalovanému do vlastných rúk dňa 10.05.2021. Následne žalovaný splnomocnil na zastupovanie v konaní svojho právneho zástupcu a prostredníctvom neho podal vyjadrenie k replike žalobcu (tzv. dupliku) dňa 19.05.2021.

29. Z uvedeného je zrejme, že žalovanému bolo súdom prvej inštancie umožnené reagovať na repliku žalobcu, čo aj urobil. Súd prvej inštancie teda dodržal postup stanovený ust. § 167 C. s. p.

30. Následne dňa 21.05.2021 súd prvej inštancie nariadil súdne pojednávanie na termín: 15.06.2021 o 10.30 hod. Na pojednávanie predvolal strany sporu, ako aj ich právnych zástupcov, konkrétne právneho zástupcu žalovaného dňa 21.05.2021 (doručenka na č. I. 74 spisu) a žalovaného dňa 26.05.2021 (doručenka na č.l. 75 spisu). Spolu s predvolaním na pojednávanie doručil dňa 21.05.2021 právnemu zástupcovi žalobcu aj dupliku žalovaného s prílohami (viď doručka na č. I. 77 spisu). Až po nariadení pojednávania a predvolaní strán sporu a ich právnych zástupcov naň podal žalobca z vlastnej iniciatívy bez výzvy súdu (ďalšie) písomné vyjadrenie k duplike žalovaného dňa 04.06.2021. Súd prvej inštancie toto vyjadrenie žalobcu s prílohami doručil právnemu zástupcovi žalobcu dňa 07.06.2021 o 09.18 hod. na vedomie. Žiadne z ustanovení C. s. p. neukladá súdu povinnosť vyzývať stranu sporu na písomné vyjadrenie k vyjadreniu protistrany nad rámec podaní uvedených v § 167 ods. 1 až 3 C. s. p. Navyše aj samotné ust. § 167 C. s.p. nestanovuje zákonné lehoty na podanie vyjadrení, ponecháva súdu určenie dĺžky lehoty na vyjadrenie. Žalovanému bola zachovaná možnosť vyjadriť sa k ďalšiemu vyjadreniu žalobcu minimálne na pojednávaní, pričom aj od doručenia písomného vyjadrenia žalobcu mu zostala dlhšia ako zákonom uvedená lehota na prípravu na pojednávanie (§ 178 ods. 2 C. s. p. stanovuje lehotu spravidla najmenej 5 dní pred termínom pojednávania, pričom žalovaný mal lehotu 7 dní pri nezarátaní dňa, kedy mu bolo doručené vyjadrenie žalobcu dopoludnia). Úvahy žalobcu o ťažkostiach spojených so stretnutím s jeho právnym zástupcom vyvolaných pandémiou COVID-19 neobstoja, pretože žiaden právny predpis prijatý v súvislosti s pandémiou nestanovil predĺženie zákonnej lehoty na prípravu na pojednávanie. Navyše žalovaný má trvalý pobyt a jeho právny zástupca sídlo advokátskej kancelárie v tom istom meste - Rimavskej Soboty a mohol so svojím právnym zástupcom komunikovať o veci a vyjadrení žalobcu a konzultovať s ním ďalšiu procesnú obranu a prípravu na pojednávanie, či prípadne podanie písomného vyjadrenia aj iným spôsobom ako osobne, napr. telefonicky, e-mailom, videohovorom a pod. Úvaha žalovaného o pokoji pri príprave písomného vyjadrenia na rozdiel od stresových situácií na pojednávaní nemá právny význam z hľadiska povinností súdu stanovených procesným kódexom - Civilným sporovým poriadkom dostatočne zabezpečujúcim princíp rovnosti zbraní strán sporu. Navyše vzhľadom na uvedené vyššie na skutočnosti uvedené v písomnom vyjadrení žalobcu k duplike žalovaného sa mohli žalovaný a jeho právny zástupca pripraviť v dostatočnom časovom predstihu pred pojednávaním, nič im nebránilo urobiť si prípadné písomné poznámky ako pomôcku, do ktorej mohli nahliadnuť na pojednávaní. Nejednalo sa teda o situáciu, že by až na pojednávaní žalobca uviedol nové skutočnosti závažného charakteru pre rozhodnutie sporu a žalovaný, resp. jeho právny predchodca by musel na ne bezprostredne bez prípravy reagovať. Len pre úplnosť odvolací súd uvádza, že niekedy je ohľadne zistenia skutkového stavu veci dokonca konfrontácia strán sporu prospešná, nakoľko je žiadúce, aby strany sporu reagovali na skutkové tvrdenia vzájomné uvádzané na pojednávaní bezprostredne za účelom preverenia ich pravdivosti.

31. Vzhľadom na uvedené odvolací súd nezistil v procesnom postupe súdu prvej inštancie pochybenie týkajúce sa nedodržania zákonnej dikcie ust. § 167 C. s. p., či iného porušenia princípu rovnosti zbraní v konaní. Obsah princípu rovnosti zbraní v civilnom sporovom konaní spočíva v takom procesnom postupe súdu, aby sa každej zo sporových strán umožnilo v rovnakej miere realizovať svoje procesné oprávnenia, to však neznamená, že súd musí pri každom písomnom vyjadrení strany sporu vyzvať protistranu na písomné vyjadrenie.

32. Odvolací súd nezistil ani porušenie práva žalovaného na spravodlivý proces, ktorého súčasťou je aj právo na riadne odôvodnenie rozsudku. Odôvodnenie napadnutého rozsudku má náležitosti vyžadované ust. § 220 ods. 2 C. s. p., vyplýva z neho, z akých dôvodov súd prvej inštancie vyhovel žalobe, a to preukázanie poskytnutia sumy 21 000,- Eur žalovanému zo strany žalobcu, vyhodnotenie ich poskytnutia ako pôžičky aj na základe obsahu započítacieho prejavu žalovaného a nepreukázanie existencie vzájomnej pohľadávky žalovaného z titulu bezdôvodného obohatenia ku dňu rozhodnutia súdu. Napokon ak by odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie neobsahovalo zrozumiteľné dôvody, nemohol by žalovaný účinne uplatniť odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) C. s. p., t.j. namietat súdom prvej inštancie zistený skutkový stav a právne posúdenie veci súdom prvej inštancie. Skutočnosť, že sa žalovaný s odôvodnením rozsudku nestotožňuje, najmä pokiaľ ide o moment posudzovania existencie pohľadávky z titulu bezdôvodného obohatenia nezakladá dôvodnosť odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) C. s. p. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/218/2010 zo dňa 23.11.2010, podľa ktorého: „Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho

uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamena ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).“

33. Žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie realizoval svoje procesné práva navrhovať vykonanie dôkazov, súd prvej inštancie vykonal a vyhodnotil tieto dôkazy a vec na základe zisteného skutkového stavu právne posúdil, t. j. žalovanému neboli upreté jeho procesné práva podľa C. s. p. Z vyššie uvedenej judikatúry vyplýva, že od súdu prvej inštancie nemôže strana sporu vyžadovať, aby sa stotožnil s jej návrhmi na vykonanie dôkazov, s jej hodnotením vykonaného dokazovania, či s jej právnou argumentáciou.

34. Pokiaľ žalovaný vidí porušenie jeho práva na spravodlivý proces v rozpore ústneho a písomného odôvodnenia rozsudku, v prvom rade odvolací súd podotýka, že žalovaný neuviedol, v čom konkrétne tieto rozpory, či odlišnosti majú spočívať. Odvolací súd po vypočutí zvukového záznamu z pojednávania, na ktorom bol vyhlásený rozsudok zásadne rozpory v ústnom a písomnom odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie majúce vplyv na rozhodnutie vo veci nezistil. Súd prvej inštancie pri ústnom odôvodnení rozsudku sa oproti písomnému odôvodneniu len bližšie zaoberal okolnosťami, pre ktoré nevyhodnotil súhlas žalovaného uvedený v započítacom prejave, že mu bola žalobcom poskytnutá pôžička 21 000,- Eur ako uznanie dlhu podľa § 558 O.z. Pre rozhodnutie sporu bolo podstatné posúdenie, či došlo k poskytnutiu pôžičky a zániku tejto pohľadávky žalobcu jednostranným započítaním žalovaným tvrdenej pohľadávky z titulu bezdôvodného obohatenia a úvahy súdu prvej inštancie v tomto smere prednesené na pojednávaní pri ústnom odôvodnení rozsudku korešpondujú s úvahami uvedenými v písomnom odôvodnení. Pri ústnom odôvodnení postačuje rozsudok stručne odôvodniť podstatnými dôvodmi pre rozhodnutie. Dôležité je, aby sa ústne a písomné odôvodnenie rozhodnutia zhodovali v podstatných úvahách pre rozhodnutie, t.j. aby sa nestalo, že súd rozhodnutie vo veci odôvodní písomne tak, že opis podstatného obsahu prednesov strán sporu v konaní, opis a vyhodnotenie skutkového stavu a napokon právne úvahy sú založené na iných okolnostiach oproti tomu, čo odznelo ústne na pojednávaní.

35. Odvolací súd pre úplnosť dodáva, že nenariadil pojednávanie za účelom vypočutia zvukového záznamu z pojednávania konaného na súde prvej inštancie dňa 15.06.2021 ani prečítania prepisu tohto zvukového záznamu z dôvodu, že rovnako ani pri oboznamovaní sa s obsahom súdneho spisu, či zápisnice o pojednávaní pred súdom prvej inštancie za účelom preskúmania konania, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej sa nenariaďuje súdne pojednávanie na odvolacom súde. Zvukový záznam je len inou formou zachytenia procesného úkonu súdu - súdneho pojednávania.

36. Preto odvolací súd uzatvára, že odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) C. s. p. nebol uplatnený žalovaným dôvodne.

37. K odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) C. s. p. odvolací súd uvádza nasledovné:

38. Žalovaný v odvolaní nesúhlasí so závermi súdu prvej inštancie o neexistencii pohľadávky z titulu bezdôvodného obohatenia a tým o nemožnosti jej započítania proti pohľadávke žalobcu z titulu pôžičky.

39. Uznesením č. k. 17Co/69/2021-147 zo dňa 15.03.2022 vyzval odvolací súd žalobcu a žalovaného, aby sa vyjadrili k možnému použitiu ustanovení § 451 ods. 1 a 2 a § 458 ods. 1 O. z. v spore. V odôvodnení uznesenia odvolací súd uviedol, že vzhľadom na znenie predmetných ustanovení v spojení s § 580 O. z. (aplikovaným v spore už súdom prvej inštancie) je potrebné pre rozhodnutie sporu ustáliť, či žalovaným tvrdená pohľadávka z titulu bezdôvodného obohatenia (nakoľko žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie tvrdil, že žalobca mal respirátory na výzvu spoločnosti Y. & P. s.r.o. vrátiť, čo

však neurobil, čím ich následne držal u seba bez právneho dôvodu), aj keby bolo preukázané tvrdenie žalovaného o existencii tejto pohľadávky, bola pohľadávkou rovnakého druhu spôsobilou na započítanie s peňažnou pohľadávkou žalobcu voči žalovanému z titulu zmluvy o pôžičke. Predmetné uznesenie doručil odvolací súd elektronicky právnym zástupcom strán sporu dňa 01.04.2022.

40. Žalobca vo vyjadrení k výzve odvolacieho súdu trval na svojej predchádzajúcej argumentácii v konaní o neexistencii pohľadávky žalovaného z titulu bezdôvodného obohatenia. Podporne uviedol, že aj keby bola existovala, jednalo by sa o pohľadávku spočívajúcu v práve na vydanie vecí, do úvahy by pripadala reivindikačná žaloba podľa § 126 O.z. a aj táto by nebola úspešná, keďže žalobca vyzýval spoločnosť Y. & P. s.r.o., aby si vzala respirátory a k ich vráteniu napokon došlo. Pohľadávka z pôžičky v tomto spore je pohľadávkou peňažnou. Nejedná sa teda o vzájomné pohľadávky rovnakého druhu spôsobilé na započítanie.

41. Žalovaný vo vyjadrení k výzve odvolacieho súdu zopakoval svoju predošlú argumentáciu v konaní. Okrem toho mal za to, že pohľadávka z titulu bezdôvodného obohatenia v tomto spore je pohľadávkou peňažnou vo výške 21 002,40 Eur s DPH, nakoľko sa jedná o časť pohľadávky spolu vo výške 69 120,- Eur spoločnosti Y. & P. s.r.o. postúpená na žalovaného, ktorej hodnota zodpovedá 19 200 ks respirátorov pri cene 1 ks 3,60 Eur s DPH. Opätovne uvádzal, že spoločnosť Y. & P. s.r.o. nemala v čase postúpenia pohľadávky na žalovaného žiadnu informáciu o tom, čo je s jej tovarom, či existuje, ak áno, v akom stave a v akom počte, či bol dodaný tretej osobe a teda kde sa nachádza, a to z dôvodu na strane žalobcu, nakoľko žalobca so spoločnosťou vôbec nekomunikoval a spoločnosť teda nemala inú možnosť len vzniknutú situáciu riešiť tak, aby čo najviac zákonným spôsobom eliminovala a ponížila peňažnú pohľadávku vo výške 69 120,- Eur s DPH. S poukazom na ust. § 458 ods. 1 O. z. žalovaný uviedol, že práve v prípadoch, keď vrátenie/vydanie vecí neprichádza do úvahy, pretože došlo k zániku, strate alebo odcudzeniu vecí, sa v zmysle druhej vety citovaného zákonného ustanovenia ráta s peňažnou náhradou, na základe čoho dochádza v danom spornom prípade k vzniku peňažnej pohľadávky spoločnosti Y. & P. s.r.o. voči žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia, ktoré spočíva v poskytnutí peňažnej náhrady, pričom peňažná náhrada sa rovná dohodnutej cene za tovar uvedenej v dodacom liste zo dňa 25.08.2020.

42. Odvolací súd zaslal dňa 14. 04. 2022 vyjadrenia strán sporu k výzve odvolacieho súdu podľa § 382 C. s. p. na vzájomné oboznámenie a nariadil termín verejného vyhlásenia rozsudku na 27. 04.2022 o 09.05 hod.

43. Žalobca ešte pred termínom verejného vyhlásenia rozsudku dňa 22.04.2022 reagoval písomne na posledné vyjadrenie žalobcu. V písomnom vyjadrení neuviedol podstatné nové okolnosti pre rozhodnutie sporu. Odvolací súd preto aplikujúc ust. § 374 ods. 3 posledná veta C. s. p., toto podanie žalobcu nedoručoval žalovanému, nakoľko to nebolo potrebné na zachovanie práva na spravodlivý proces.

44. Na začiatok je potrebné uviesť, že žalovaný v odvolaní nenapáda poskytnutie sumy 21 000,- Eur titulom pôžičky. Odvolací súd súc viazaný odvolacími dôvodmi, preto nepreskúmaval závery súdu prvej inštancie v tejto otázke a zameral sa na odvolaciu argumentáciu žalovaného ohľadne zániku tejto pohľadávky a pohľadávky žalovaného z titulu bezdôvodného obohatenia započítaním. Odvolací súd je názoru, že pre právne posúdenie vecí postačilo zistenie, že pohľadávka z titulu bezdôvodného obohatenia postúpená zo spoločnosti Y. & P. s.r.o. na žalovaného nie je pohľadávkou rovnakého druhu ako pohľadávka žalobcu z titulu pôžičky. Je nepochybné, že pohľadávka žalobcu z titulu pôžičky je pohľadávkou peňažnou vo výške 21 000,- Eur. Naproti tomu pohľadávka žalovaného z titulu bezdôvodného obohatenia je pohľadávkou nepeňažnou spočívajúcou v zmysle § 458 ods. 1 O. z. v povinnosti vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením, t.j. vydať respirátory. Aj keby teda pohľadávka spoločnosti Y. & P. s.r.o. z titulu bezdôvodného obohatenia na prelome mesiacov október a november 2020 existovala a jej časť bola platne postúpená na žalovaného, nejednalo by sa o peňažnú pohľadávku spôsobilú na započítanie proti peňažnej pohľadávke žalobcu, teda o vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu. Žalovaný teda nemohol právne účinným spôsobom jednostranným započítacím prejavom započítať svoju nepeňažnú pohľadávku proti peňažnej pohľadávke žalobcu v zmysle § 580 O.z. Pre rozpor so zákonom je takýto započítací prejav absolútne neplatný v zmysle § 39 O.z.

45. Pokiaľ žalovaný argumentuje neistotou ohľadne existencie a stavu respirátorov v čase postúpenia pohľadávky z titulu bezdôvodného obohatenia, na aplikáciu ust. § 458 ods. 1 druhá veta O. z. sa vyžaduje preukázanie, že vydanie predmetu bezdôvodného obohatenia nie je dobre možné, nestačí len subjektívna pochybnosť toho, na úkor koho sa bezdôvodné obohatenie získalo. V konaní nebolo preukázané, že by došlo k zničeniu respirátorov, ich poškodeniu alebo inému znehodnoteniu brániacemu ich použitiu na pôvodný účel. Naopak minimálne zo žalobcovho nesporného skutkového tvrdenia nepopretého žalovaným vyplýva, že boli v pôvodnom stave vrátené. Preto nie je dôvod na aplikáciu druhej vety § 458 ods. 1 O. z.

46. Odvolací súd pre úplnosť poznamenáva, že cenu za jeden kus respirátora uvedenú v dodacom liste nemožno bez ďalšieho považovať za peňažný ekvivalent bezdôvodného obohatenia, možno ju považovať nanajvýš za cenu, za akú mal žalovaný obstarávať predaj respirátorov. Pre určenie výšky peňažnej náhrady bezdôvodného obohatenia je rozhodujúca trhovú cenu predmetu bezdôvodného obohatenia v mieste a čase obohatenia, ktorá musí byť do momentu zákonnej koncentrácie konania pred súdom prvej inštancie (v tomto prípade do 15.06.2021 - viď § 154 C. s. p. v spojení s § 149 C. s. p.) nesporná. Ohľadne stanovenia výšky peňažnej náhrady odvolací súd odkazuje napr. na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 23 Cdo 2601/2008 zo dňa 30.10.2009.

47. Napokon odvolací súd uvádza, že nespochybňuje právny záver, že aj pohľadávku z titulu bezdôvodného obohatenia možno postúpiť. Z ustanovení § 524 a 525 O. z. nevyplýva, že by nebolo možné postúpiť aj nepeňažnú pohľadávku.

48. Pokiaľ ide o žalovaným opísanú hypotetickú situáciu, že žalobca sa mohol na jeho úkor, či úkor spoločnosti Y. & P. s.r.o. obohatiť tým, že mohol respirátory za vyššiu cenu uvedenú na dodacom liste predať a následne s časovým odstupom ich späť kúpiť za nižšiu cenu, čo by odôvodňovalo skutočnosť, že k vydaniu respirátorov nedošlo hneď na výzvu spoločnosti Y. & P. s.r.o., k tomu odvolací súd uvádza, že sa jedná len o nepreukázanú hypotézu a špekuláciu žalovaného navyše nemajúcu vplyv na výsledok tohto konania, pretože svoju obranu v konaní pred súdom prvej inštancie žalovaný založil na zániku pohľadávky žalobcu započítaním s pohľadávkou žalovaného vzniknutou na základe iných skutkových okolností tvrdených žalovaným (hodnota bezdôvodného obohatenia mala spočívať v cene uvedenej v dodacom liste, nie v rozdieli medzi predajnou cenou a následnou kúpnou cenou respirátorov).

49. Odvolací súd v zmysle § 379 písm. a) C. s. p. preskúmal aj závislý II. výrok rozsudku súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie rozhodol v rozsudku o nároku strán sporu na náhradu trov prvoinštančného konania správne podľa pomeru ich úspechu vo veci (§ 255 ods. 2 v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p.), keďže žalobca mal vzhľadom na vyhovenie žalobe v celom rozsahu plný úspech vo veci. Rozhodol vykonateľným výrokom, v ktorom uviedol povinnosť na plnenie náhrady trov konania. Neuviedol síce lehotu na plnenie, táto však vyplýva zo zákona (§ 232 ods. 3 veta prvá C. s. p. v spojení s § 234 ods. 2 a § 262 ods. 2 C. s. p., t.j. lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania), preto jej neuvedenie vo výroku rozsudku nespôsobuje jeho nevykonateľnosť.

50. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. a § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, pretože v odvolacom konaní bol taktiež plne úspešný žalobca, keďže odvolanie žalovaného je nedôvodné. Aj o výške a prijímateľovi náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p. súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Z tohto dôvodu určil odvolací súd začiatok lehoty na plnenie podľa § 232 ods. 2 C. s. p. od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

51. Rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C. s. p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis

(§ 127 ods. 1 C. s. p.).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Strany sporu majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C. s. p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Ak neboli splnené podmienky podľa § 429 C. s. p., resp. dovolanie má vady podľa § 429 C. s. p. napriek riadnemu poučeniu dovolateľa o povinnosti podľa § 429 C. s. p. v odvolacom konaní, resp. napriek výzve súdu prvej inštancie adresovanej dovolateľovi na odstránenie väd a jeho poučení o následkoch neodstránenia väd dovolania, dovolací súd dovolanie odmietne (§ 447 písm. e) C. s. p. v spojení s § 436 ods. 1 C. s. p.).